

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tænkte jo nok, at det ikke lykkedes at forklare hr. Knud Lind det, men jeg håber, at det alligevel er blevet klart for alle andre. Berusede personer er en større andel af dem, der begår voldelige overfald, og det kan da godt være, at nogle syge mennesker i højere grad end raske mennesker gør et eller andet forkert, men selv hr. Knud Lind drømmer jo ikke om, at vi så burde registrere samtlige berusede personer. Jeg taler ikke om berusede personer, der optræder på en sådan måde, at de generer andre. Nej, jeg taler om folk, der bare er berusede, og på samme måde vil jeg ikke være med til at godkende, at man registrerer syge mennesker, og det er lige netop det, det drejer sig om. Syge mennesker skal ikke registreres i kriminalregistret. De skal kun registreres, når de har begået et eller andet kriminelt på samme måde, som berusede mennesker kun skal registreres, når de har begået en eller anden overtrædelse af en eller anden lov.

Formanden:

En sidste kort bemærkning til hr. Knud Lind.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det skal blot være for at skære det fuldstændig ud i pap for hr. Bernhard Baunsgaard: hvor i alverden skulle man kunne vide fra, at 90 pct. af de personer, der begår vold eller lignende, var berusede, medmindre man havde registreret dem?

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Jimmy Stahr og fru Yvonne Herløv Andersen for deres præciseringer her i anden runde, for jeg synes nok, at det var at få trukket standpunkterne fra betænkningen meget kraftigt op, så man nu er klar over, at der stadig væk er et flertal, der er overordentlig kritisk over for registrering af tvangsindlagte i kriminalregistret.

Jeg er fortrøstningsfuld med hensyn til, at dette nu skal behandles i sindssygelovudvalget – jeg mener ikke, det er det rette forum; jeg mener, at vi burde have truffet beslutningen her, sindssygelovudvalget er ikke nedsat

til det, de er ikke udpeget til det – men jeg tror ikke, de kan komme til nogen anden konklusion end den, som flertallet her har tøvet lidt med, lad os sige det sådan.

Jeg vil også godt takke justitsministeren for, at han bekræftede min rettelse til fru Lizzie Lichtenberg, at det ikke er meningen, at man skal afvente færdiggørelsen af hele sindssygelovudvalgets arbejde, men at man forlods skal behandle dette lille område, så vi hurtigt i næste samling kan få en ende på det.

Så er der spørgsmålet om taktisk fif, og dér vil jeg erindre om, hvordan tingene foregik. Vi havde en forespørgsel om, hvad regeringen ville gøre for at bedre sindslidendes vilkår. Vi nævnte i det baggrundsmateriale, vi lagde frem til den forespørgsel, også registreringen i det centrale kriminalregister. Justitsministeren modtog denne forespørgsel bl.a. med en grundig udredning af, hvad han forestillede sig at sindssygelovudvalget skulle gøre, men ikke ét eneste ord om registreringen i det centrale kriminalregister. Og det var logisk og konsekvent, for registreringen i det centrale kriminalregister har overhovedet intet med sindssygeloven at gøre og burde derfor heller ikke være lagt hen til dette udvalg.

Først da han havde hørt alle ordførerne og vidste, at der var et meget betydeligt flertal, endda ragende godt ind i hans egen regering, der gik ind for en umiddelbar afskaffelse af registreringen, kom han op og sagde, at han også syntes, at vi skulle bede sindssygelovudvalget om at udtale sig om denne sag. På den baggrund, med hele det forløb, det havde, synes jeg ikke, man kan kalde det andet end et taktisk fif.

Til hr. Jimmy Stahr, der tidligere har sagt, som jeg citerede før: jeg synes, det forsvar, der sættes op for en registrering i det centrale kriminalregister, bliver tyndere og tyndere, for hver gang jeg hører om det, vil jeg sige, at hr. Jimmy Stahr fik et nyt eksempel i dag, og det fik han af justitsministeren.

Justitsministeren gav som den eneste det eneste eksempel på en retfærdiggørelse af denne registrering, at det dog var rimeligt, at plejerguppen og sygeplejerskegruppen fik mulighed for at udtale sig om, hvorvidt de ønskede at vide, når de skulle modtage disse patienter, om de var farlige eller ej. Ja men herregud, det ved de jo, uanset om man er